

домове-тъ Еврейскы, които были намазаны съ кръвъ-тъ отъ пасхалныя агнецъ.

Настъпила полнощъ. Во всички-тъ Израилскы жилища совершали пасхъ, сирѣчь ѣли пасхалный агнецъ. Въ това время ся извършавало надъ Египтяне-тъ послѣднѣ-то наказание Божіе. Во всяко домочадіе умирѣлъ първороденый сынъ, какъ въ царскыя домъ, така и у послѣднія работникъ; още умирали и първородны-ты добытцы. Фараона, слугы-тъ му, цѣлый народъ совзело страхъ. Жалостенъ выкъ, плачь и стенаніе екнѣли изведнажъ по цѣлый Египетъ. Ни една къща не была пожалена; во всѣко жилище лежалъ мъртвецъ. Фараонъ още прѣзъ нощъ-тъ далъ повелѣніе да повыкатъ Моисеа и Аарона, и казалъ имъ: „Поскоро да излѣзете изъ земь-тъ ми, вы и всички Израилтяне. Да вземете съ себе и всичкии си добыткъ, и прѣди ваше-то излизаніе да ми благословите!“ И Египтяне-тъ понуждавали сынове-тъ Израилевы да си вьрвѣтъ и да ги оставятъ поскоро. „Побръзайте,“ имъ говорили, „иначе всички ще погубнемъ“. Израилтянцы-тъ си намѣрили принудены да испекѣтъ тѣсто-то си още невкиснѣло, а нѣкои го взели съ себе си и непечено. При всичко това они не забравили да взематъ со себе кости-тъ на Іосифа.

За воспоминаніе на освобожденіе-то си отъ робство-то Египетско, Израилтяне-тъ и до днешній день празднуютъ Пасхъ, сирѣчь: ѣдѣтъ нощемъ пасхаленъ агнецъ, и въ теченіе на цѣлѣ недѣлѣ прѣсенъ хлѣбъ. Ти правятъ това въ половинѣ-тъ на първыя пролѣтенъ мѣсяцъ, зачото въ него время излѣзли изъ Египетъ. Нъ сега Іудейска-та Пасха нѣма вече никакво значеніе: тя е была прообразъ бѣдѣщаго и замѣнена е съ истиннѣ-тъ христіанскѣ Пасхѣ. Агнеца-тъ пасхалный, кръвъ-та на когото е избавила Еврее-тъ отъ поразеніе-то на Ангела смърти, е прообразовалъ Прѣчистаго Агънца Іисуса Христа, съ кръвъ-тъ на Когото ся спасаватъ вѣрующы-тъ отъ вѣчнѣ смъртъ.